

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615202727
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1615202727.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobkyne: G. J. D., S..D., Y. XX, Ž., W.: XX XXX XXX proti žalovanému: G. G., L.. XX.XX.XXXX, J. J.. L. XXXX/XX, C., o 4.258,33 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 8. novembra 2018 č. k. 5C/444/2015 - 69, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom zamietajúcom výroku **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 4.258,33 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 9.5.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že dňa 14.11.2011 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu Č.. XX/XXX/XX, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v zmluve a všeobecných obchodných podmienkach vo výške 5.000,- Eur, s fixnou úrokovou sadzbou 17,30 % ročne do splatnosti úveru s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 100,- Eur, s výškou anuitnej mesačnej splátky 125,07 Eur splatnou vždy 12. deň kalendárneho mesiaca, s počtom splátok 60, s výškou RPMN 20,72%, s priemernou RPMN 20,65 % a celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 7.723,60 Eur. Podľa bodu 4.1 zmluvy ak klient nezaplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. z nesplatennej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Zmluva v bode 4.2. upravuje následky porušenia zmluvných povinností tak, že ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená: - žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a všeobecných obchodných podmienkach a uplatniť inú sankciu v zmysle VOP. Podľa bodu 4.3 zmluvy ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku aj úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. , a to až do jej zaplatenia. Ku dňu 8.5.2013 predstavoval zostatok pohľadávky sumu 4.600 Eur pozostávajúcu z istiny 4.258,33 Eur, úroku 275,26 Eur a úroku z omeškania 6,65 Eur. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, žalobkyňa upomienkou zo dňa 17.12.2012 a 16.1.2013 vyzval žalovaného na uhradenie dlžných splátok pod hrozbou vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný napriek upomienke dlžné splátky neuhradil. Žalobkyňa výzvou zo dňa 16.4.2013 predčasne zosplatnila úver a vyzvala žalovaného na zaplatenie 4.550,44 Eur s príslušenstvom najneskôr do 8.5.2013.

3/ Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že úverová zmluva Č.. XX/XXX/XX je zmluvou spotrebiteľskou, ktorej špeciálna právna úprava (Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., ust. § 52 a nasl. Obč. zák.) má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou (§ 497, § 261 ods. 3 písm. d/, § 502 ods. 1, § 504 Obch. zák.). Ďalej uviedol, že predmetná úverová zmluva má všetky zákonné náležitosti (§ 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nakoľko si žalovaný neplnil svoju povinnosť zo zmluvného vzťahu splácať úver v pravidelných 60 mesačných splátkach po 125,07 eur, žalobkyňa oprávnenne pristúpila k zosplatneniu celého úveru (§ 565, § 53 ods. 9 Obč. zák.) a vyzvala žalovaného k zaplateniu dlhu v lehote do 8.5.2013. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie zosplatnenej a neuhradenej časti úverovej istiny 4.258,33 eur. Pokiaľ ide o kontinuálny zmluvný úrok 17,30 % ročne, ktorý si žalobca uplatnil z nezaplatennej istiny 4.258,33 eur od 9.5.2013 (po zosplatnení), súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol. Vychádzal pritom z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012, v ktorom bol odobrený názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Splácanie úveru v splátkach vyvoláva na strane veriteľa stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok s tým, že stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok veriteľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty, získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde žalobcovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, kedy veriteľ týmto právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Právny poriadok po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje veriteľovi viaceré právne prostriedky na vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru) s tým, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom, keďže v opačnom prípade by bol založený nespravodlivý stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil; že de facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Veriteľ sa môže domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy a naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou s tým, že v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným pravidlom § 517 ods. 2 Obč. zák. Nakoľko žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd prvej inštancie priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od 9.5.2013, t.j. počnúc prvým dňom omeškania žalovaného s úhradou zostatku zosplatneného úveru. Vo zvyšku žalobu zamietol.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Skonštatoval, že žalobca bol v konaní úspešný vo vzťahu k celej uplatnenej istine, neúspešný bol iba v časti kontinuálne

uplatnených riadnych úrokov a úrokov z omeškania (teda v nepatrnej časti), preto mu priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

5/ Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním zamietajúci výrok v rozsahu zamietnutého úroku po zosplatnení. Navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel aj v rozsahu nároku na zmluvný úrok po zosplatnení. Argumentovala nesprávnym právnym posúdením veci, nakoľko z ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obch. zák. vyplýva, že dlžník je povinný platiť úrok v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov do ich vrátenia. Obsahom záväzku dlžníka teda nie je len vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Ust. § 506 Obch. zák. upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Ide o právny inštitút na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. Žalobkyňa na podporu svojej odvolacej argumentácie poukázala najmä na rozsudky KS v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92, KS v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88 a 7Co/366/2017-84, rozsudku KS v Košiciach č.k. 5Co/297/2017, 5Co/311/2017, 5Co/250/2017, 5Co/372/2017, č.k. 5Co/339/2017, KS v Bratislave č.k. 8Co/138/2017-83 a 3Co 108/2017-70. Žalobkyňa tiež namietala, že pokiaľ súd prvej inštancie odkazuje na uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, tento sa v označenom rozhodnutí k meritu veci, t.j. k úrokom po zosplatnení nevyjadril.

6/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

7/ K odvolacej argumentácii žalobkyni odvolací súd uvádza, že odborná verejnosť ani súdna prax doposiaľ nedospela k jednoznačnému a zhodnému záveru, či veriteľovi patria zmluvne dohodnuté úroky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a preto ohľadom tejto problematiky nie je ani jednotná a konštantná judikatúra. Odvolací súd sa však stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že za obdobie po zosplatnení úveru žalobkyni zmluvný úrok z nezaplatennej istiny neprináleží. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a potvrdzuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav však nastáva pri predčasnom a mimoriadne zosplatnenom úvere, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vr. úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V prípade, že nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa vzniká protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy, nie však odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, t.j. stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov v zmysle spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je na škodu spotrebiteľa neprijateľne

odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Ak by sa žalobkyňa odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľovala aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Obč. zák. a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zák. (k tomu bližšie rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. 6. 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). V danej veci vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru žalobkyni nepatrí. K obdobným právnym záverom dospel odvolací súd aj v rozhodnutiach sp. zn. 9Co/17/2018, 15Co/110/2018, 7Co/347/2017, 10Co/95/2018, 11Co/36/2015, atď. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie obchodnoprávneho senátu NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998 zo dňa 1.7.2000 (vydaného v začiatkoch právnej úpravy spotrebiteľského práva), podľa ktorého zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a vzniká jeho povinnosť platiť úroky z omeškania. Odvolací súd dodáva, že dňa 20.2.2019 bolo z dôvodu rozdielov v rozhodovacej činnosti jednotlivých senátov na Občianskoprávnom kolégiu Krajského súdu v Bratislave prijaté zjednocujúce Stanovisko č. 1/2019, podľa ktorého, cit: "V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi".

8/ Odvolací súd dodáva, že Ústavný súd SR v svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012 sa síce bezprostredne nevyjadril k právnej otázke nároku na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, uviedol však, že „výklad obsiahnutý v namietanom rozhodnutí krajského súdu (išlo o rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, poznámka odvolacieho súdu), ktorým zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26.8.2009 do zaplatenia patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke a rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti, považuje za ústavne akceptovateľný“. Ani Najvyšší súd SR, ktorému je zverená úloha zjednocovania výkladu právnych noriem, doposiaľ nevyriešil otázku zjednotenia právnej problematiky nároku na úroky z úveru po jeho zosplatnení (aspoň o tom odvolací súd nemá vedomosť) a preto je potrebné vychádzať aj zo zásady právnej istoty vyjadrenej v čl. 2 Základných zásad Civilného sporového poriadku, ktorý chráni hodnotu predvídateľnosti práva, resp. súdnych rozhodnutí. Obsahom zásady predvídateľnosti je so zreteľom na závery vyplývajúce z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR (porov. napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99, II. ÚS 243/05) požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované.

9/ Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

10/ Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 4.258,33 eur s 8 % úrokmi z omeškania od 9.5.2013 do zaplatenia, ani jeho zamietajúci výrok v časti týkajúcej sa uplatneného zmluvného úroku 275,26 eur a úroku z omeškania 6,65 eur z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, ako aj v časti úrokov z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov 275 eur od 9.5.2013 do zaplatenia, nebol napadnutý odvolaním a preto v tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť.

11/ O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. Keďže úspešnému žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, odvolací súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

12/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).